

OPONENTSKÝ POSUDEK

Internet a sociálně znevýhodnění

Tereza Krátká

Předkládaná bakalářská práce se věnuje dnes velmi společensky aktuální tématice role internetu ve společnosti. Z širokého pole možného zkoumání si kolegyně vybírá problematiku informačních technologií a sociální struktury, konkrétně vztah internetu a sociálního znevýhodnění. Volbu tématu hodnotím jako velmi dobrou a oceňuji, že rozvíjí téma, kterému se katedra badatelsky věnuje a přispívá k analýze dat z katedrálních výzkumů (Aktér).

Práce je logicky velmi dobře strukturována a splňuje základní požadavky na empirickou studii: jasně formuluje badatelský cíl, seznamuje čtenáře s dosavadními poznatky z odborné literatury a formuluje základní koncepty, z kterých bude analýza vycházet. Autorka dále jasně formuluje tři základní hypotézy a představuje metodologický postup své analýzy. Samotná analýza je zpracována velmi korektně a její výsledky jsou přehledně prezentovány v tabulkách a grafech. Oceňuji také, že kolegyně věnuje samostatnou kapitolu diskuzi nad některými problematickými místy analýzy. V diskuzi se autorce daří spojit teoretické poznatky načerpané z rozsáhlé české i zahraniční literatury - věnující se otázce vztahu sociálního a digitálního znevýhodnění, s konkrétními výsledky, ke kterým došla ve své analýze. Závěr práce dokonce navrhuje další možné směřování zkoumání digitálního znevýhodnění a formuluje možná zlepšení pro stávající dotazník.

Kritické připomínky k práci jsou tedy spíše dílčí. Nejprve, co se týče formy. Jednotlivé kapitoly by mohly být číslovány. Doporučuji text zarovnat do bloku a nepoužívat ve větách tolik závorek a středníků, snižuje to čtivost. Obecně je text velmi technicistní, což mu sice přidává na vědecké preciznosti, ale ubírá na požitku z četby. Přestože oceňuji například zdůvodnění vybrání určitých textů jako klíčových, není třeba tolik popisovat, jak byly provedeny rešerše literatury (str. 14-15). Chápu, že psaní první větší vědecké práce je stresové, ale doporučuji kolegyni se krapet „odvázat“ a nebát se do budoucna i do odborných textů vložit vlastní slohový styl a prostě více života. Z obsahového hlediska oceňuji shrnutí teoretických textů do schémat či grafů, jen není zcela zřejmé, či se jedná o samostatný počín autorky, či zda je schéma převzato (str. 17, 22). Co se týče udávání procent, sice se běžně používá jedno desetinné místo, ale u podskupiny 90 lidí je asi logičtější zaokrouhlovat na celá procenta (např. str. 34).

K obhajobě bych na kolegyni měla dvě konkrétní otázky. Přestože v práci je problém operacionalizace osobního znevýhodnění položkou návštěvy psychiatra několikrát diskutován, ráda bych se zeptala, proč se kolegyně domnívá, že tato položka jako operacionalizace znevýhodnění nefunguje a dle tabulky v příloze 2, ze všech položek koreluje

zrovna s návštěvností divadel a koncertů? Má druhá otázka se týká vztahu mezi skupinou digitálně znevýhodněných, ale přitom často navštěvujících kulturní akce (str. 39). Která klasická latentní proměnná by tento vztah mohla více osvětlit?

Celkově práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení na výbornou.

V Praze 27. srpna 2014

PhDr. Markéta Sedláčková, Ph.D